

حيوان هوشمند

روبر مرل
ترجمہ پرويز شهدی

انتشارات وال

انتشارات دال

آدرس: تهران، صندوق پستی: ۱۷۱۵۶۶۴۶۹۳
تلفن دفتر انتشارات و مرکز بخش: ۰۲۱۳۳۳۱۵۰۳۸

www.whale-pub.com

عنوان اصلی

Robert Merle, Un animal doué de raison, Gallimard, 1967

چاپ اول ترجمه فارسی با عنوان حیوان اندیشمند، انتشارات تهران، ۱۳۷۴

سیمان هوشمند

روبر مرل

ترجمه پرو هدی

ویراسته ندرجیده وال

مجموعه ادبیات / دبیر مجموعه: دکتر حاوید

مدیر هنری: محمدباقر جاوید / طراحی کتاب: سید پرو جاوید

ناشر: انتشارات وال

چاپ اول (ویراست دوم): ۱۴۰۲، دوم: ۱۴۰۳

تیراژ: ۳۰۰ نسخه

شابک: ۹۷۸-۶۲۲-۹۷۵۰۵-۹-۹

مرل، روبر، ۱۹۰۸-۱۲۰۴ هجری، پرویز، ۱۳۱۵ - مترجم

موضوع: داستان‌های فرانسوی، قرن ۲۰ م. مشخصات ظاهری: ۵۹۳ ص.

رده‌بندی کنگره: PQ ۲۶۴۰ / رده‌بندی دیویی: ۸۴۳/۹۱۴

شماره کتاب‌شناسی ملی: ۸۸۸۹۴۳۷

© تمام حقوق این اثر برای انتشارات وال محفوظ است. هرگونه استفاده تجاری از این اثر یا تکثیر آن به هر صورت (چاپ، فیزیکی، صوت، تصویر و انتشار الکترونیکی) بدون اجازه مکتوب ناشر ممنوع است.

یادداشت مترجم

روبریرل؛ زندگی و آثارش

از روبریرل تا به حال کتابهای تعطیلی آخر هفته در زویدکوت^۱ (۱۹۴۹)، مرگ پیشه من^۲ (۱۹۵۲)، جزیره^۳ (۱۹۶۲)، احمد بن بلّا^۴ (۱۹۶۵)، مالویل^۵ (۱۹۷۲) و مادرآپور^۶ (۱۹۷۵) به فارسی برگردانده شده است، بنابراین برای هموطنان ما نویسنده ناشناخته‌ای نیست، اما متأسفانه در هیچ‌کدام از این کتاب‌ها به استثنای مقدمه کوتاهی در شنبه و یکشنبه کنار دریا، ذکری از نام و نشان و آثار و اندیشه و سبک نویسنده به میان نرفته است، درحالی‌که به نظر من این حق مسلم خواننده است که وقتی کتابی پانصد-ششصد صفحه‌ای را برای مطالعه به دست می‌گیرد، یا حتی پیش از آن هنگام خرید کتاب، بداند که با چه کسی و با چه اندیشه و

۱. Week-end à Zuydcoote؛ ترجمه فارسی با عنوان شنبه و یکشنبه در کنار دریا.

۲. La mort est mon métier؛ ترجمه فارسی با عنوان مرگ کسب‌وکار من است.

3. L'île

4. Ahmed Ben Bella

5. Malevil

6. Madrapour

شاید فلسفه‌ای سروکار دارد، و باز قدر مسلم است که این کار به عهده خواننده نیست که برود در کتاب‌ها و منابع دیگری این مشخصات را جست‌وجو کند، بلکه وظیفه مترجم است که زحمتی به خودش بدهد و چند کلمه‌ای به عنوان کلید و راهنما درباره نویسنده و کتاب مورد نظر در اختیار خوانندگان بگذارد.

روبر مرل به سال ۱۹۰۸ در تبسه الجزایر به دنیا آمده است، تحصیلاتش در رشته زبان و ادبیات انگلیسی بوده و درجه دکتری دارد. سال‌ها به تدریس استاد در دانشگاه‌های تولوز، کان، الجزایر، روتان و نانت، به تدریس پرداخته است. جایزه ادبی گنکور، که مهم‌ترین جایزه ادبی فرانسه است، در ۱۹۴۹ برای کتاب تعطیلی آخر هفته در زویدکوت و جایزه فرانسه برای کتاب جزیره، به او اعطا شد. روبر مرل داستان‌نویسی به مفهوم عام کلمه نیست، فردی اندیشمند و انسان دوست است که خود را در سرنوشت بشر و محیط زیستش، یعنی کره زمین مسئول و متعهد می‌داند. فریاد اعتراضش را در برابر ناهنجاری‌ها و فجایعی که توسط عده‌ای سودجو و انحصارطلب بر سر بشر می‌آید، در قالب داستان‌هایش به گریه و انیان می‌رساند. هر جا که ظلمی، ستمی و جنایتی نهفته و غالباً به نام انسان دوستی و حفظ صلح و ثبات و امنیت زندگی انسان صورت گرفته است، روبر مرل قاطعانه بر آن انگشت گذاشته و نقاب تزویر و خباثت را بر چهره عاملان ددمنش آن می‌درد.

تعطیلی آخر هفته در زویدکوت، شرح شکست دردناک سربازان متفقین در تنگنای دانکرک، در شمال فرانسه، هنگام حمله آلمان

نازی به فرانسه و شکست آن کشور است، فاجعه‌ای که بر اثر سردرگمی و ندانم‌کاری مشتی سیاستمدار ابله، به بهای جان هزاران جوان برومند فرانسوی و انگلیسی تمام شد. مرگ پیشه‌من است، نمایانگر چهره شیطنانی یکی از بزرگ‌ترین جنایتکاران آلمان نازی به نام رودولف فرانتس هوس است که فرماندهی کشتارگاه وحشتناک آوشویتس را به عهده داشت. در پس شیشه^۱ (۱۹۷۰) پرده از حوادثی برمی‌دارد که در مه ۱۹۶۸ در فرانسه منجر به انقلابی واقعی شد که تمام ارکان قدیمی اجتماع فرانسه را لرزاند، درهم فرو ریخت و به افسانه بت‌پرستانه دوگل خاتمه داد. جزیره، فریاد اعتراضی است علیه استعمار و استعمارگران.

روبر میرل در نابودی انسان‌های حمایت‌شده^۲ (۱۹۷۴) و رمان حاضر، حیوان هوشمند^۳ (۱۹۶۷)، به شیوه دیگری برای اجرای تعهد و مسئولیت انسانی خویش دست به کار شده است؛ شیوه سیاسی-تخیلی. در این سه کتاب، تخیل نه به مفهوم اندیشه‌ای ناواقعی و تحقق‌ناپذیر، بلکه بر پایه واقعیات عینی و پیش‌بینی حوادث آینده به کار رفته است. وقایعی که از سیاست توسعه‌طلبانه و سرخوینانه جهان‌خواران بزرگ دنیا سرچشمه گرفته و اغلب حیات بشر را تسبب پرتگاه زوال و نابودی پیش‌رانده است. پس در واقع تخیلی در کار نیست، بلکه نوعی برداشت و تحلیل‌گری از حوادث و خیمی است که زیر گوش ما جریان دارد، و ما انسان‌های بی‌خیال در خواب-خرگوشی-فرورفته، با بی‌توجهی از کنار آنها گذشته، یا می‌گذریم.

مادراپور قلمروی کاملاً خاص خود را دارد، که حقیقت تلخ و

1. *Derrière la vitre*

2. *Les hommes protégés*

3. *Un animal doué de raison*

مسئله اساسی زندگی هر انسان، یعنی مرگ و زندگی، در جامعه تخیل مطرح است. بررسی دردناکی است از ارزش حیات انسانی در برابر مسئله احترام‌ناپذیر مرگ.

روز بر ما روشن نمی‌شود^۱ (۱۹۸۶)، رمان جنگی دیگری است دربارهٔ مأموریت زیردریایی فرانسوی اینفلکسیبل^۲؛ و راوی آن زندگی عادی خدمهٔ زیردریایی را طی گشت عملیاتی هفتاد روزه روایت می‌کند. این رمان آشفتگی مردان محروم از محیط عاطفی‌شان را نشان می‌دهد که محکوم هستند به زندگی مشترک در فضایی بسته و تنگ و با نرسیدن روشنایی روز. مرل با دوراندیشی دربارهٔ نقش بازدارندگی آب‌بسته‌ای، آیندهٔ آن و خطراتی که ما را فرامی‌گیرد بحث می‌کند. بُسْت^۳ (۱۹۸۷) و متعلق به انسان^۴ (۱۹۸۹)، دو رمان بعدی او هستند که با مراعای اجتماعی و تخیلی منتشر شدند. مرل از اوایل دههٔ ۱۹۷۰ مجموعه‌ای ریشی را آغاز می‌کند با عنوان "دارایی فرانسه" که تا پایان عمر مشغول نگارش آن بود و در سیزده جلد منتشر شد.

روبو مرل علاوه بر داستان‌نویسی، در کار تحقیق دربارهٔ تاریخ معاصر نیز چیره‌دست است. کتاب‌های مونکا^۵، دربارهٔ نخستین مبارزات فیدل کاسترو (۱۹۶۵) و بن‌بلا دربارهٔ زندگی و شرح مبارزات قهرمان انقلاب الجزایر به رشتهٔ تحریر درآمده است، آخرین بررسی دقیقی دربارهٔ تاریخ فرانسه را منتشر کرده است. در کنار کارهای ترجمه‌ای، جستارهایی در زمینهٔ ادبی نیز دارد، از جمله اسکار وایلد،

1. *Le jour ne se lève pas pour nous* 2. *Inflexible* (S615)

3. *L'Idole*

4. *Le Propre de l'homme*

5. *Moncada, premier combat de Fidel Castro*

بررسی یک اثر و یک سرنوشت^۱ (۱۹۴۸) و اسکار وایلدیا "سرنوشت" همجنس‌گرایان^۲ (۱۹۵۵). میرل سرانجام در ۲۴ مارس ۲۰۰۴ زندگی را بدرود گفت. پس از مرگ میرل رمان منتشرنشده تابستان گذشته در پریمرول^۳ به همت فرزندش در ۲۰۱۳ منتشر شد که نخستین اثر ادبی او محسوب می‌شود و آن را در دوران اسارتش در استالگ (اردوگاه اسیران جنگی)، از ۱۹۴۰ تا ۱۹۴۳، نوشته است.

کتاب حاضر در چند سطر

کتاب حاضر که عنوان اصلی آن حیوانی دارای قوه تعقل است، همان‌طور که قبلاً یاد شد، در ردیف کتاب‌های سیاسی-تخیلی نویسنده است. آمیزه‌ای از حقایق علمی و به اثبات رسیده درباره دلفین‌ها و فاجعه‌ای جهانی در نام جنگ ویتنام.

پرویز شهدی

نویسنده: تابستان ۱۳۷۳ - تابستان ۱۴۰۱

1. Oscar Wilde, *appréciation d'une œuvre et d'une destinée*
2. Oscar Wilde ou la "destinée" de l'homosexuel
3. *Dernier été à Primerol*

پیشگفتار

از زمان انتشار مرگ پیشه‌ها است مدت زیادی گذشته است، اما هنوز هم خودم را سرزنش می‌کنم که به علت کم‌توجهی نابخشودنی، پیشگفتاری برای آن ننوشت‌م. هر توبلی‌نمایی در پی دارد. وقتی خوانندگان خوب و مهربان، پانزده سال پس از انتشار داستانم به مستند بودن آن شک می‌کنند، مجازات بی‌رحمانه‌ای برایم حساب می‌شود. با این‌همه، خیلی راحت بود چند لحظه‌ای در آستانه‌ی این تردید توقف می‌کردم و به آنها می‌گفتم: «همه چیز، سوانح نامرئی و دلف لانگ، حقیقتی تاریخی است. هم زندگی‌اش و هم پیشه‌اش.» و اما برای توصیف تاریخچه به وجود آمدن کارخانه آدم‌کشی آوشویتس، کار یک تاریخ‌نویس را انجام داده‌ام: با مراجعه به بایگانی نورنبرگ^۲، جزء به جزء و سند به سند، آن را بازسازی کرده‌ام.^۳

۱. Rudolf Lang. (۱۹۱۰-۱۹۴۵): کارمند اس‌اس آلمانی و مأمور پلیس نازی‌ها. (و.ف.)

2. Nuremberg

۳. مرکز اسناد و مذاکره مربوط به یهودیان بین‌المللی را چندماه در ۱۹۵۱ در اختیارم گذاشت.

در مورد حیوان هوشمند موضوع حقیقت و تخیل نیز هست، اما به شیوه‌ای دیگر. بیشتر مسئله "اسلوب" که رمان به آن تعلق دارد در میان است، وانگهی تعیین کردن معنی واقعی این واژه دشوار است. تازه اگر بخواهیم به دقت آن را مشخص کنیم، که خود آن نیز براساس رویدادها و ابداع‌های خود نویسنده پایه‌گذاری شده، برای خواننده واقعی سؤال‌هایی پیش خواهد آمد. اینجا به سرگردانی خودم اعتراف می‌کنم. مطمئن نیستم بتوانم محدوده مشخصی برای این کتاب بنمایم. بهترین کار در این شرایط، شاید حدس و گمان باشد، وقتی نمی‌توانیم سبک چنین آثاری را مشخص کرد، دست‌کم باید با تسامح ژانر و نوع آن را مشخص کرد.

برای خواننده‌ای که هیچ اطلاعی از مشخصات و ویژگی‌های پستانداران دریایی ندارد، حیوان هوشمند در نگاه اول افسانه جلوه خواهد کرد. صمیمانه می‌پرسیم: آیا سگ؟ بله و خیر. به گمانم این پاسخ قانع‌کننده نخواهد بود، با وجود این نافی سبکی نیست که خاستگاه و اصالت آن معلوم است، مانند آن سیرانو دو برژراک^۱ (ادمون روستان^۲)، سویفت^۳، مک اورلان^۴، کارل چاپک^۵، جرج آرول، و ورکور^۶.

۱. Cyrano de Bergerac؛ نمایشنامه‌ای عاشقانه که در ۱۸۹۷ منتشر شد است. (و.ف.)

۲. Edmond Rostand (۱۸۶۸-۱۹۱۸)؛ شاعر و نمایشنامه‌نویس فرانسوی (و.ف.)

۳. Jonathan Swift (۱۶۶۷-۱۷۴۵)؛ نویسنده ایرلندی. (و.ف.)

۴. اینجا یادآور می‌شوم که اثر عالی مک اورلان، به نام حیوان پیروزمند (*La Bête conquérante*)، حدود بیست سال جلوتر از مرزعه حیوانات آرول منتشر شده است. قضاوت در این باره را که مأخذی دارد یا برخوردار می‌باشد به عهده منتقدان می‌گذارم.

[Pierre Mac Orlean (۱۸۸۲-۱۹۷۰)؛ نویسنده فرانسوی. (و.ف.)]

۵. Karel Čapek (۱۸۹۰-۱۹۳۸)؛ نویسنده و نمایشنامه‌نویس اهل چک. (و.ف.)

۶. Vercors (۱۹۰۲-۱۹۹۱)؛ با نام اصلی ژان برولر (Jean Bruller)، خاموشی در یارمان مشهور اوست که در زمان اشغال فرانسه توسط نازی‌ها مخفیانه منتشر شد. (مترجم)

این نام‌ها آثار جالب توجهی را به یاد می‌آورند که رابطهٔ انسان و حیوان را در ناکجاآباد به تصویر می‌کشند و در آنها بررسی شده است. در بیشتر موارد صحبت از حیوان‌ها به میان آمده است (پرنده‌ها، اسب‌ها، یا خوک‌ها) که هوش کافی دارند و از چنان درک و هوشی برخوردارند که می‌توانند ارادهٔ انسان را در اختیار خود بگیرند و او را در شمار یکی از گونه‌های خود درآورند؛ موجودی منحنی، شهوتران و بی‌سرم که جانانان سویت در یاهو^۱ تصویر وحشتناکی به ما ارائه داده است.

هدف از این کتاب، مثلاً با نوشتهٔ سویت متفاوت است. در داستان حیوانات نابهنجار، میمونی را چنان نزدیک به انسان خلق کرده که می‌تواند زبان انسان‌ها را یاد بگیرد و از نظر نژاد و ژنتیک با انسان برابری می‌کند و می‌تواند با او بیامیزد. اینجا موضوع برتری حیوان بر انسان مطرح نیست، بلکه برابری از سودجویی انسان از نیرو و کار میمون، نتیجه گرفته شد که یکی از دادگاه‌ها، تروپی^۲ (نامی که ورکور برای میمون داستان خود برگزیده) را به عنوان حیوان به رسمیت بشناسد و نه انسان. از اینجا داستان به بعد، ما شاهد کوشش‌های معنادار و شورانگیزی هستیم برای توصیفی راستین و واقعی دربارهٔ چیستی انسان.

در رمان جنگ سمندرهای^۳ کارل چاپک نیز، حیوان افسانه‌ای مطرح است، ولی شباهتش با اثر ورکور به همین جا ختم نمی‌شود. سمندرهای، خلق شدهٔ چاپک، پستانداری دریایی است در آسیا،

۱. Yahoo؛ واژه‌ای ابداعی از سویت و اشاره به موجودات افسانه‌ای در بخش چهارم سفرنامه گالیور. (و.ف.)

2. *Les Animaux dénaturés* (1952) 3. tropi

۴. *La Guerre des salamanders (Válka s Mloky)*؛ یا جنگ با نیوت‌ها. (و.ف.)

بسیار هوشمند و خیلی مهربان که دو دست هم دارد. به اروپا آورده می‌شود و پس از خو گرفتن با آب‌وهوای آنجا، انگلیسی یاد می‌گیرد و انسان از تعداد زیادی از آنها، برای ساختن بناهایی زیردریایی استفاده می‌کند، آن هم در شرایطی که هم بهره‌گیری برای کارهای طاقت‌فرسا از سیاه‌پوستان و هم اردوگاه‌های کار اجباری را یادآور می‌شوند. سمندر، صرفه‌جو، پُرزاد و ولد و بسیار زحمتکش، به‌رغم تبعیض‌های "نژادپرستانه"‌ای که به او تحمیل می‌شود، رفته‌رفته وضعیت و آگاهی‌اش را بهبود می‌بخشد، کارخانه‌هایی برای خودش زیر دریا می‌سازد و از مواد اولیه آن بهره می‌برد تا روزی که نیاز فوری برای افزایش سرزبان زیستگاهش داشته باشد، چون جمعیتش مدام رو به افزایش است، د طول سواحل مستقر می‌شود و با منفجر کردن مناطقی بزرگ در آمریکا، آسیا و اروپا که پیش از آن حفاری و مین‌گذاری شده‌اند آنجا را تصاحب می‌کند... بعد شهرها، دهکده‌ها و دشت‌هایی بسیار حاصلخیز را آب فومی‌روند و انسان وحشت‌زده می‌بیند کره زمین رفته‌رفته مانند چمن باغری^۱ زیر پایش کوچک می‌شود.

کتاب جنگ سمندرها در ۱۹۳۶ منتشر شد و با خطر استعداد شگفت‌انگیز نویسنده و محتوای پیامبرگونه داستان، مورد توجه زیادی قرار گرفت. این ویژگی‌ها عبارت بودند از مبارزه‌ها، استعماراتی پس از جنگ، یکپارچه شدن دنیا، از بین رفتن فاصله‌ها میان کشورها، بمب اتمی و شاید هم مدرن شدن فوق‌العاده سریع ملت چین (که تا آنجا که به من مربوط می‌شود هیچ موضوع هشداردهنده و خطرناکی

۱. اثری از بالزاک به همین نام. مراد تکه چرمی جادویی است که با برآوردن هر آرزو صاحبش کوچک می‌شود و سرانجام با آخرین آرزو خود و دارنده‌اش از بین می‌رود. (مترجم)

در آن وجود ندارد) که هشت، نه یا بیست سال پیش از رویدادهای شرح داده شده در داستان است. اشاره سربسته و مرموز بخش آخر به ویرانی‌های جنگ نیز، نشان‌دهنده این واقعیت است که چاپک نزدیک شدن آن را پیش‌بینی می‌کرد و خوشبختانه در آستانه آن از دنیا رفت و لذت دستگیری و شاید اعدامش را از جانی‌های نازی وقتی وارد آگ شدند، گرفت.^۱

برای کتاب من هم "رمانی است درباره حیوان‌ها". البته اگر مدامش برای خواننده اثری باشد درباره ارتباط میان انسان و حیوان، ولی حیوانی که من در داستان توصیف می‌کنم، افسانه‌ای نیست و ارتباطش با انسان در مقاله‌ای واقع‌گرایانه گفته شده است. در روش مستندی که برای داستان به کار برده‌ام، هیچ نهانی از سبک ساختگی وجود ندارد. با راهتایی خردمندانه و دوستانه دو دانشمند جانورشناس دریایی برجسته نرمان، پل لودکر و ژنه گی‌بوسنیل، توانسته‌ام اطلاعاتی واقعی درباره دلفین بزرگ‌بطری معمولی^۲ گردآوری کنم و فقط شرح رفتار و شیوه زندگی شان به روش رمان‌گونه آورده شده است: اطلاعات آورده شده حقیقی هستند - البته تا آستانه داستانی که مستند بودن را از خیال‌پردازی جدا می‌کند.

حالا باید این آستانه را مشخص کنم. چون درست است که دلفین‌ها می‌توانند بعضی از واژه‌های زبان انسان‌ها را به‌طور جداگانه ادا کنند و معنی‌شان را هم بفهمند، اما در حال حاضر فقط می‌توان امیدوار بود که روزی از گفتن واژه به ساختن جمله برسند، پیشرفتی

۱. در فرانسه رفته‌رفته به ارزش تئاتر و سینمای چک پی برده می‌شود، اما باید با اندوه اضافه کنم که ترجمه فرانسوی جنگ سمندرها چند سال بعد، مورد استقبال حتی هزار خواننده هم قرار نگرفت.

تعیین کننده که به آنها اجازه خواهد داد در مدتی کوتاه به حرف زدن به زبانی کامل دست یابند.

همین جهشی به جلو است که من در رمانم، انگار در حال انجام شدن باشد، ارائه می دهم. به تخیل هم اجازه داده شده دنباله واقعیت ها را بگیرد و آینده را به زمان حال بیاورد. به همین دلیل است که تاریخ رویدادهای داستان من از ۲۸ مارس ۱۹۷۰ آغاز و در شب ۹ ژوئیه ۱۹۷۳ به پایان می رسد.

رمانی پیش گویانه؟ یا علمی-تخیلی؟ از نظر ظاهر بله، از دید واقع گرایی نه. زیرا من بیست یا سی سال آینده را پیش بینی نمی کنم، بلکه فقط به مدت بسیار کوتاه، حداکثر سه تا شش سال را - تازه کاملاً مطمئن نیستم - این پیش بینی حقیقت داشته باشد. حتی در ایالات متحد آمریکا هم همیشه فاصله ای زمانی میان کشف های علمی و انتشار همگانی شان هست. به ویژه وقتی پای کاوش هایی مهم در زمینه امنیت ملی در میان باشد.

افسوس که این امر واقعیت دارد. این دلفین دوست داشتنی، چنین مهربان، با این همه قدرتی که طبیعت به او داده و، در عین حال، رفتاری ملایم و دوستانه نسبت به انسان ها دارد، مورد آزار دیوانه وار آدمی قرار گرفته که می خواهد با تربیت کردن و تحت کنترل خود درآوردن، وادارش کند بذل وحشت و نابودی را در بندرها و ناوگان "دشمن" پخش کند. موضوعی که وقتی این زیردریایی های جاندار به کمک فراگرفتن زبان انسان ها آن طور که می گویند به "مرحله عمل" برسند، می توانند زبان های فراوانی به بار بیاورند، موضوعی که کوشیده ام آن را با در نظر گرفتن اوضاع سیاسی کنونی دنیا مجسم کنم.

گمان نمی کردم با این کار به نوعی رمان که تازه در آمریکا پا به

صحنه ادبیات گذاشته و استفاده شده، آن هم در آثاری ارزشمند، نزدیک شده باشم.^۱ در ژوئن ۱۹۶۷ که آخرین فصل کتاب را نوشتم چند کتاب در این زمینه از دوستانم گلود ژولین^۲ دریافت کردم، با این درخواست که درباره شان مقاله ای در روزنامه لوموند بنویسم. آن وقت با خواندن آن کتاب ها پی بردم، همان گونه که ژولین در آثارش می آورد، بی آنکه خودم بدانم طی دو سال، رمانی سیاسی-تخیلی نوشته ام. چرا که این سبک جدید سیاسی-تخیلی است و من بی آنکه اطلاع داشته باشم داستانم در این سبک نوشته شده است. به این دلیل می گویم "جدید". چون در فرانسه رمان سیاسی-تخیلی از کمی پیش، خدا می داند چرا "بمی و از مُدافتاده" تصور می شود. جدید؟ از مُدافتاده؟ اعتراف می کنم که با این برداشت ها بیگانه ام. مُد به نظر من، دلیل و برهان قانونی برای انتخاب یک موضوع یا ارزیابی اثر ادبی نیست.

آیا من با گفتن واژه مرکب "سیاسی-تخیلی" منظورم این بوده که نشان دهم به آن پایبندم؟ نه به طور کامل. ما در حیوان هوشمند عواملی حضور دارند که نمی توان از مفهوم سیاسی-تخیلی، آن گونه که دوستان ما در آن سوی اقیانوس اطلس به کار می بردند، جداشان کرد؛ مثلاً رمانی درباره حیوان ها و پیروی از سنت دیرینه ای که در فرانسه به یکدیگر پیوند دارند، همچنین پیش بینی ترکیبی از مسائل علمی و تاریخی، تحلیل رابطه دانشمندان و دولت، مطالعه موازی رفتار دلفین ها و رفتار انسان ها.

نتیجه این استدلال ها پدید آمدن اثری است درباره دو گونه حیوان

۱. برای مثال، شماره چهار (Le Numéro Quatre) ایرونینگ والاس (Irving Wallace).

2. Claude Julien

و انسان. من بدون هیچ احساس شرمندگی این حرف را می‌زنم، زیرا چه در ادبیات و چه در زیست‌شناسی، هیچ مخالفتی با به هم آمیختن خون‌ها ندارم.

وانگهی در این آمیزه هیچ چیز تصنعی وجود ندارد، این موضوع را حتی در احساسم نسبت به ایالات متحد آمریکا می‌یابم، زیرا اینجا در فرانسه سؤال‌های زیادی دربارهٔ رمانم مطرح است. در ضمن، چه کسی می‌تواند نسبت به سیاست‌های ماجراجویانهٔ اداره‌کنندگان این کشور و سطح دربارهٔ آیندهٔ کرهٔ زمین، نگران نباشد؟ هرچند این کشور براساس سوابق تاریخی میان گذاشته شده است، این را خوب می‌دانم که مسائل مطرح شده در کتابم، از سوی بعضی از افراد خردمند به آسانی پذیرفته خواهد شد. با است کم این گونه تعبیر می‌شود که هیچ چیزی را ثابت نکرده‌ام. این که ما اجرای علمی ثابت‌شده‌ای برای اعلام کردن به همگان نیست، فقط یک داستان است. مسائلی را در آن مطرح کرده‌ام ولی راه حلی برای آنها ارائه نداده‌ام.

روبریرل

پاریس، ۴ ژوئیه ۱۹۶۷